

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือ (สิ่งที่มีค่าเล็กน้อย) ในเวลานี้จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของพ่อ (สำหรับกุมารีโดยเฉพาะ)

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าคุณกำลังก้าวหน้าไปในหนทางของความรู้นี้?

คำตอบ: ลูกๆ ที่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเสมอ และผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่ได้เร่ร่อนไปทีใดในเวลาของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาเขามีสมาธิ ผู้ที่ไม่ได้สัปหงกและผู้ที่มีการพรอของความสุขที่สูง เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขา กำลังก้าวหน้าไปในหนทางแห่งความรู้

โอมชานติ ลูกๆ นิ่งๆ อยู่ที่นี่เป็นเวลานานมาก สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกๆ ราวกับว่าคุณกำลังนั่งอยู่ในชีวาลาชา (วัดของชีวา) ลูกๆ จดจำชีพบาบาและลูกๆ ก็จดจำสวรรค์ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกๆ ได้รับความสุข ถ้าสติปัญญาของลูกๆ จดจำว่าคุณกำลังนั่งอยู่ในชีวาลาชาลูกๆ ก็จะมีความสุข ในที่สุดแล้วทุกคนต้องไปสู่ชีวาลาชา ไม่มีใครจะนั่งอย่างถาวรในดินแดนแห่งความสงบ ที่จริงแล้วดินแดนแห่งความสงบเรียกว่าชีวาลาชา และดินแดนแห่งความสุขเรียกว่าชีวาลาชาด้วยเช่นกัน ทั้งสองที่ก่อตั้งโดยพ่อ ลูกๆ ต้องจดจำทั้งสองนี้ ชีวาลาชานั้นสำหรับความสงบและอีกชีวาลาชาหนึ่งสำหรับความสุข นี่คือนิวโลกแห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่ว่าลูกๆ จะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม แม้ว่าลูกๆ กำลังอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกๆ ควรจะจดจำชีวาลาชาทั้งสองในสติปัญญาของลูกๆ ลูกๆ ต้องลืมดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่าโรงค้ำประเวณีนี้หรือดินแดนแห่งความทุกข์นี้จะจบสิ้นลงในขณะนี้ ลูกๆ ไม่ควรสัปหงกในขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ สติปัญญาของลูกๆ หลายคนก็เร่ร่อนไปในทิศทางอื่น มีอุปสรรคต่างๆ ของมายา พ่อบอกลูกๆ แล้วแล้วเล่าว่า ลูกๆ มามานะบา! พ่อบอกลูกๆ ถึงวิธีการที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี่จงทำให้สติปัญญาของลูกๆ จดจำว่าคุณจะไปที่ชีวาลาชา, ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นลูกๆ ก็จะไปยังดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำสิ่งนี้บาปของลูกๆ จะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ยิ่งลูกๆ อยู่ใน การจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกๆ ก็ก้าวหน้าไปมากเท่านั้น ลูกๆ ไม่ควรนั่งที่นี้ด้วยความคิดอื่นใด มิฉะนั้นลูกๆ ก็จะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้อื่น แทนที่จะให้คุณประโยชน์แก่พวกเขา ลูกๆ ก็จะสร้างความสูญเสียแก่พวกเขา ก่อนหน้านั้นเมื่อมีการทำให้ลูกๆ นิ่งสมาธิ จะมีการให้ใครบางคนนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เพื่อที่จะตรวจสอบว่าใครกำลังนั่งสัปหงกและใครกำลังนั่งหลับตา ดังนั้นลูกๆ ควรอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อก็เคยเห็นเช่นกันว่าโยคะของสติปัญญาของลูกๆ เร่ร่อนไปที่ไหนหรือไม่ หรือว่าลูกๆ สัปหงกหรือไม่ ผู้คนมากมายมาที่นี่และไม่เข้าใจอะไรเลย ครูบราห์มินำพวกเขามา นักเรียนที่ดีมากควรจะอยู่ข้างหน้าชีพบาบา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สร้างความประทับใจที่ผิด เพราะผู้เดียวที่ไม่ได้เป็นครูธรรมดา พ่อที่นั่งและสอนลูกๆ ลูกๆ ควรจะนั่งที่นี้ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก บาบาทำให้ลูกๆ นิ่งในความสงบเป็นเวลา 15 นาที แต่ลูกๆ ก็นั่งเป็นเวลา 1 หรือ 2 ชั่วโมง ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นมหาธรรมา ผู้ที่อ่อนแอต้องได้รับการตักเตือน จากการได้รับการตักเตือน พวกเขา ก็จะตื่นตัวและระมัดระวัง เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่อยู่ใน การจดจำระลึกถึงแต่เฝ้าแต่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์กำลังสร้างอุปสรรค เพราะสติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่ง ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนซึ่งข้าง, คนซึ่งมา, และทหารเดินเท้ากำลังนั่งอยู่ที่นี่วันนี้บาบา มาไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ แบบจำลองของชีวาลาชา, โรงค้ำประเวณีและยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ทั้งสามสิ่งนี้ที่ลูกๆ ได้แสดงไว้ที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการเป็นวิธีที่ดีมากที่จะอธิบายความรู้ให้แก่ผู้คน ลูกๆ ควรทำให้แบบจำลองมีขนาดใหญ่มาก ลูกๆ ควรได้ห้องประชุมที่ใหญ่ที่สุดและดีที่สุดสำหรับการแสดงรูปแบบจำลองนี้ เพื่อที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้คนได้อย่างรวดเร็ว ลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้และคิดว่าเราจะปรับปรุงรูปแบบจำลองนี้ให้ดีขึ้นอย่างไร ลูกๆ ควรทำรูปจำลองของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ให้ดีมาก ผู้คนสามารถได้รับความเข้าใจที่ดีมากด้วยสิ่งนั้น ลูกๆ แสดงให้เห็นว่ามีห้าถึงหกคนกำลังนั่งในทาปาเซียด้วย แต่ไม่ใช่ ลูกๆ ควรแสดงให้เห็น 10 ถึง 15 คนกำลังนั่งในทาปาเซีย ลูกๆ ควรจะทำภาพที่ใหญ่มากและเขียนอย่างชัดเจนมาก ลูกๆ อธิบายอย่างมากแต่ผู้คนก็ยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง ลูกๆ พยายามที่จะอธิบายแต่พวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหิน ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ลูกๆ ควรจะอธิบายให้ชัดเจนอย่างมาก ผู้ที่ซ่อนแวงอยู่ในงานรับใช้ควรที่จะคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะเพิ่มงานรับใช้ ไม่ได้มีความสุขมากมายนักในการอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์และนิทรรศการเท่ากับเมื่อลูกๆ อธิบายที่พิพิธภัณฑ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยด้วยการใช้เครื่องฉายโปรเจกเตอร์ สิ่งที่ดีที่สุดคือพิพิธภัณฑ์ แม้ว่ามันอาจจะมีความเล็กก็ตาม ในห้องหนึ่งควรจะมีความของชีวาลาชา โรง

คำประเวณี และยุควรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ต้องใช้สติปัญญาที่กว้างใหญ่มากที่จะอธิบายสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และครูที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว แต่ท่านก็จะไม่ได้เพียงแค่จะนั่งลงและคิดว่าลูกๆควรจะสอบผ่าน M.A. หรือ B.A. (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตหรือปริญญาตรี)ของพวกเขา พ่อไม่ได้เพียงแค่จะนั่งอยู่ที่นี้ ท่านจะจากไปในเวลาอันสั้น มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยและผู้คนก็ยังไม่ตื่นขึ้นมา ผู้ที่เป็นลูกสาวที่ดีก็จะพูดว่า ทำไมฉันต้องสูญเสียเวลาของฉันเพื่อเงินเพียงแค่ 400 ถึง 500 รูปีเหล่านี้? แล้วฉันจะได้รับสถานภาพใดในชีवालยา? บาบาเห็นว่ากุมารีนั้นเป็นอิสระ ไม่ว่าลูกจะได้รับเงินเดือนสูงเท่าไรก็ตาม นั่นก็เหมือนกับถั่วเพียงหนึ่งกำมือ ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นลง จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกละทิ้งถั่วหนึ่งกำมือ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่ปล่อยวางเลย ที่นั่นลูกได้รับถั่วหนึ่งกำมือ และที่นั่นลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงถั่วที่มีค่าไม่กี่สตางค์ แล้วเหตุใดลูกถึงทำให้ตนเองทุกข์ด้วยการวิ่งไล่ตามสิ่งเหล่านั้น? กุมารีเป็นอิสระ การศึกษานั้นก็มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนนั้นและเฝ้าแต่ศึกษาความรู้นี้อย่างต่อเนื่อง สติปัญญาของลูกก็จะเปิด ลูกสาวเล็กๆควรจะนั่งลงและให้ความรู้แก่ผู้ที่แก่กว่าและอธิบายว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งชีवालยา ลูกรู้ว่าทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่น ลูกจะไม่มีแม่แต่ถั่วเหล่านั้นในโชคของลูก บางคนอาจจะมีถั่วห้าเม็ด นั่นคือห้าแสนรูปีในมือของพวกเขา แต่นั่นก็จะถูกทำลายเช่นกัน ขณะนี้เวลาเหลืออยู่น้อยมาก แต่ละวันสถานการณ์ก็เลวร้ายลง ทันใดนั้นก็มียัมปิติ ความตายก็จะเกิดขึ้นโดยทันที แม้ขณะในเวลาที่กำลังกำถั่วไว้ในมือของพวกเขา พวกเขาจากร่างของพวกเขาดังนั้นผู้คนจะได้รับการปลดปล่อยจากพฤติกรรมที่เป็นเช่นลึงนี้ อยาได้มีความสุขเพียงแค่ได้เห็นพิพิภภัณฑ์ ลูกต้องแสดงความมหัศจรรย์ ผู้คนจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง พ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีแม่กระทั่งถั่วในโชคของพวกเขา ทุกสิ่งจะถูกทำลาย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น, ทำไมไม่ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองจากพ่อ? ไม่มีความยากลำบากใดๆเลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องทำให้มือที่กำถั่วของลูกว่างเปล่าและเติมด้วยเพชรพลอยไว้ในมือและกลับบ้าน พ่ออธิบายว่า ลูกๆที่แสนหวาน เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกจากการวิ่งไล่ตามถั่วหนึ่งกำมือเล่า? ใช่ หากใครบางคนแก่ชราและมีลูกมากมาย เขาก็ต้องดูแลลูกๆของเขา เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับกุมารี เมื่อใครก็ตามมาเพียงแค่อธิบายแก่พวกเขาว่าพ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองนี้แก่เรา ดังนั้นจึงควรจะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครอง เวลานี้กำมือของลูกกำลังจะกลับมาเต็มไปด้วยเพชร ทุกสิ่งอื่นกำลังจะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด บาบออื่นๆคือการประณามพ่อและเหล่าเทพ ลูกได้กลับมาอีกเลสและลูกก็เคยดูหมิ่นพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเคยดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆว่า ลูกๆอย่าได้สูญเสียเวลาของลูก อย่าได้พูดว่า บาบา ฉันไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ จงพูดว่า บาบา ฉันไม่สามารถจดจำได้ว่าฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันลืมตนเอง การมีสำนึกที่เป็นร่างกายถึงการลืมตนเอง หากลูกไม่สามารถที่จะจดจำว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร? จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากด้วยเช่นกัน แต่ใช่ มีการต่อต้านจากมายาด้วย แม้ว่าผู้คนจะศึกษากิตะ ฯลฯ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย คัมภีร์หลักสำหรับบารัตคือกิตะ แต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ของตนเอง ไม่มีผู้ใดที่ก่อตั้งศาสนาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นสัตกูรู นี่คือการผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ มีเพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้น แต่มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่ากูรู หากใครบางคนสอนงานของช่างไม้หรือวิศวกร เขาก็เป็นกูรูเช่นกัน ใครก็ตามที่สอนบางสิ่งคือกูรู แต่มีเพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกได้พบกับสัตกูรูแล้ว ท่านคือพ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองลูกๆไม่ควรที่จะไม่ระมัดระวัง ลูกไปจากที่นี่หลังจากที่ได้รับความสะดวกขึ้นเป็นอย่างดีมาก แต่ลูกก็ลืมทุกสิ่งทันทีที่ลูกไปถึงบ้าน มีการลงโทษอย่างมากในกรงขังของครรรค์ ที่นั่นครรรค์คือปราสาทราชวัง ไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่ใครจะต้องสัมผัสกับการลงโทษที่นี่(ในมธูปัน) ลูกๆก็เข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเป็นการส่วนตัว ภายนอกที่บ้านของลูก, ลูกจะไม่พูดสิ่งเดียวกัน ที่นั่นลูกจะเข้าใจว่าพี่น้องของลูกกำลังสอนลูก ลูกมาที่นี่โดยตรงเบื้องหน้าของพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆอย่างดีมาก มีความแตกต่างระหว่างวิถีที่พ่ออธิบายและวิถีที่ลูกๆอธิบาย พ่อหนึ่งที่นี่และเตือนลูกๆ ท่านอธิบายแก่ลูก พ่อพูดว่า, “ลูกๆ” และอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจเกี่ยวกับชีवालยา(วัดของชีวา)และโรงค้ำประเวณี(Vaishyalaya แวชาลายา) นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด แสดงสิ่งนี้ให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อที่ผู้คนจะสามารถมีความสุขได้ ที่นั่นลูกอธิบายในลักษณะที่เบาสบาย แต่ลูกต้องอธิบายให้แก่พวกเขาอย่างจริงจังเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก จงมีความเมตตาต่อตนเอง ลูกจะเพียงแค่ออยู่ในโรงค้ำประเวณีนี้หรือ? บาบาก็มีความคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบาย ลูกๆก็ทำความเพียรพยายามอย่างมาก แต่มันก็เหมือนราวกับว่าไม่มีอะไรซึมเข้าไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า, “ใช่ ใช่ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก และเธอควรจะอธิบายสิ่งนี้ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน”, แม้ว่าพวกเขาเองจะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้คนที่มั่งคั่งที่มีเงินมากมายก็จะไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจต่อสิ่งนี้เลย พวกเขาจะมาในเวลาสุดท้าย แต่แล้วมันก็จะสายเกินไป ทรัพย์สมบัติของพวกเขาจะไม่ได้มีประโยชน์ใดและพวกเขาก็จะไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ อย่างไรก็ตาม ใช่ หากพวกเขาได้รับฟังสิ่งนี้ พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่ยากจนสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง

มาก ลูกกุมารี่มีอะไร? กุมารี่กล่าวได้ว่ายากจน เพราะเป็นลูกชายที่ได้รับมรดกของพ่อของพวกเขา แต่ใช่ หลังจากที่ไดยกุมารี่ให้ เธอก็ซื้อแว่นในกิเลส พวกเขาพูดว่า แต่งงานกันนะแล้วฉันจะให้เงินแก่เธอ หากลูกต้องการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งสตางค์ ดูที่ทัศนคติของพวกเขา ลูกต้องไม่หวาดกลัวผู้ใด ลูกควรที่จะอธิบายทุกอย่างเปิดเผย ลูกควรจะตื่นตัวอย่างมาก ลูกกำลังบอกสัจจะที่สมบูรณ์ นี่คือนิยามที่สมบูรณ์แบบ ในด้านนั้นมีถั่วหนึ่งกำมือและในด้านนี้มีเพชรหนึ่งกำมือ จากการเป็นเหมือนลิง เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีค่าที่จะอยู่ในวัด ลูกควรจะทำสมาธิเพียรพยายามและได้รับชาติเกิดที่เป็นเช่นเพชร ใบหน้าของลูกควรจะเป็นเหมือนกับสิ่งโตที่กล้าหาญ ใบหน้าของบางคนเป็นเหมือนกับแพะที่ชี้ขลาด พวกเขาจะหวาดกลัวแม้แต่เสียงเล็กน้อย พ่อเตือนลูกๆทุกคน กุมารี่ไม่ควรจะติดกับ หากลูกติดกับในบ่วงพันธะลูกก็จะถูกทุบตีเพื่อกิเลส หากลูกซึมซับความรู้เป็นอย่างดี ลูกก็จะกลายเป็นจักรพรรดิของโลก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน พ่อคือเจ้าแห่งคนจน กุมารี่นั้นยากจน เมื่อพ่อแม่ไม่สามารถทำให้ลูกสาวแต่งงานได้ พวกเขาาก็ให้เธอไป ดังนั้นกุมารี่ควรจะมีชีวิตที่ง่ายซึ่งอย่างมาก ฉันควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี นักเรียนที่ดีจะให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม แล้วพวกเขาคือผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น และนั่นเช่นกันจะเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิด ที่นี้มีความสุขชั่วคราว วันนี้ลูกได้รับสถานภาพ แต่หากลูกตายในวันถัดไปทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มีความแตกต่างระหว่างโยคีและโยคีใช้ไหม (ผู้ที่ซื้อแว่นในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) พ่อพูดว่า ให้ความใส่ใจต่อผู้ที่ยากจนมากกว่า แทนจะไม่มีผู้ที่ร่ำรวยใดๆจะใส่ใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่พูดว่า สิ่งนี้ดีมาก องค์กรนี้ดีมากและสิ่งนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พวกเขาเองไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้นลง มายานั่งอยู่พร้อมกับไม้และทำให้พวกเขาสูญเสียความกระตือรือร้นทั้งหมด ด้วยการตบตีลูกเพียงครั้งเดียว เธอก็ทำให้พวกเขาสูญเสียสติปัญญาทั้งหมดของพวกเขา พ่ออธิบายว่า ดูสิสภาพของบาร์ตได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆถูกเข้าใจละครนี้เป็นอย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งถั่วหนึ่งกำมือและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ อย่าได้หวาดกลัวสิ่งใด จงไม่ขลาดกลัวและอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ใช้เวลาของลูกไปในทางที่มีค่าในการหารายได้ที่แท้จริง

2. ลืมดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำชีวาอายุ, นั่นคือ, ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ตระหนักถึงอุปสรรคของมายาและคงอยู่อย่างระมัดระวังจากสิ่งเหล่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแทนการจดจำระลึกถึงโดยการศึกษาและสอนบทเรียนของกิตะ

บทเรียนแรกของความรู้เกี่ยวกับกิตะคือ: กลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง และบทเรียนสุดท้ายคือ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแทนการจดจำระลึกถึง บทเรียนแรกคือวิธีการและบทเรียนสุดท้ายเป็นผลลัพธ์ของวิธีการ ดังนั้นในทุกช่วงเวลาก่อนอื่นใดจงศึกษาบทเรียนเหล่านี้ด้วยตัวลูกเองแล้วจึงสอนบทเรียนนี้แก่ผู้อื่น มีการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้นที่เมื่อเห็นลูกแสดงการกระทำที่สูงส่ง ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกระทำการกรรมที่สูงส่งและสามารถทำให้เส้นโชคของพวกเขาสูงส่ง

คติพจน์: คงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพระเจ้าและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนัก

***** โอม ขานติ *****